

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 30 września 1980 r.

w sprawie ochrony środowiska przed hałasem i wibracjami.

Na podstawie art. 50 ustawy z dnia 31 stycznia 1980 r. o ochronie i kształtowaniu środowiska (Dz. U. Nr 3, poz. 6) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Hałasem w rozumieniu rozporządzenia są drgania rozprzestrzeniające się w powietrzu w postaci fal akustycznych o częstotliwościach i natężeniach stwarzających uciążliwość dla ludzi i środowiska.

2. Natężenie hałasu w środowisku określa się wartością poziomu dźwięku mierzoną w decybelach A [dB(A)].

§ 2. Przepisy rozporządzenia dotyczą ochrony środowiska przed hałasem i wibracjami, a w odniesieniu do zakładów pracy, budynków poza zakładami pracy oraz innych obiektów budowlanych — przepisy te dotyczą ochrony przed hałasem i wibracjami przenikającymi do środowiska.

§ 3. 1. Jednostki organizacyjne i osoby fizyczne, przygotowując, podejmując lub prowadząc działalność mogącą przyczynić się do powstawania hałasu uciążliwego dla środowiska, są obowiązane w pierwszej kolejności stosować rozwiązania techniczne i technologiczne oraz zasady prowadzenia działalności nie stwarzające uciążliwości dla otoczenia, a w razie niemożliwości uniknięcia w ten sposób hałasu — zastosować środki techniczne i organizacyjne ograniczające hałas do dopuszczalnego natężenia i przeciwdziałające jego przenikaniu do środowiska.

2. W razie potrzeby źródła hałasu należy izolować od otoczenia przez utworzenie odpowiedniej strefy ochronnej.

§ 4. 1. Wykonywanie w obiektach budowlanych lub na terenie nieruchomości działalności powodującej przekroczenie dopuszczalnego natężenia hałasu w środowisku jest zabronione.

2. Wykonywanie czynności powodujących hałas w porze nocnej od godziny 22⁰⁰ do godziny 6⁰⁰ na terenach zabudowy mieszkaniowej oraz w sąsiedztwie budynków zamieszkania zbiorowego, szpitali i sanatoriów jest zabronione.

§ 5. 1. Dopuszczalne natężenie hałasu w środowisku określa załącznik do rozporządzenia.

2. Terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego w razie potrzeby dokona rozgraniczenia terenów określonych w załączniku do rozporządzenia, podając o tym do wiadomości w drodze ogłoszenia w prasie lokalnej oraz w inny sposób, przyjęty w danej miejscowości.

§ 6. 1. Terenowy organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego ustala dopuszczalne natężenie hałasu na terenach nie określonych w załączniku do rozporządzenia w drodze porównania z natężeniem hałasu określonym dla rodzaju terenu o zbliżonym charakterze lub przeznaczeniu.

2. Dopuszczalne natężenie hałasu w środowisku na terenie podlegającym zaliczeniu do dwóch lub więcej rodzajów terenów objętych załącznikiem do rozporządzenia organu, o którym mowa w ust. 1, ustala biorąc pod uwagę sposób użytkowania terenu, dla którego jest wymagane niższe dopuszczalne natężenie hałasu.

3. Źródła hałasu znajdujące się na określonym terenie nie mogą powodować przekroczenia natężenia hałasu na innym terenie, na którym jest dopuszczalne niższe natężenie hałasu albo który jest objęty zakazem powodowania na nim hałasu.

§ 7. Terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego może wyznaczać strefy ograniczonego hałasu, w których natężenie hałasu powinno być niższe od określonego w załączniku do rozporządzenia.

§ 8. Na terenach, dla których zostało określone dopuszczalne natężenie hałasu, nie mogą być budowane i rozbudowywane obiekty budowlane, w których prowadzona działalność może spowodować przekroczenie tego natężenia.

§ 9. 1. Terenowe organy administracji państwowej podejmują działania mające na celu zapewnienie ochrony przed hałasem, a w szczególności:

- 1) uwzględniają w projektach planów zagospodarowania przestrzennego oraz planów społeczno-gospodarczego rozwoju terenu zadania w zakresie ochrony przed hałasem,
- 2) kontrolują przestrzeganie wymagań w zakresie ochrony środowiska przed hałasem,
- 3) przeprowadzają pomiary natężenia hałasu występującego w środowisku.

2. W ramach działań, o których mowa w ust. 1, terenowe organy administracji państwowej w szczególności:

- 1) opracowują programy zmniejszenia natężenia hałasu w środowisku, określając związane z tym zadania dla jednostek organizacyjnych i osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą,
- 2) inicjują stosowanie środków technicznych lub organizacyjnych powodujących zmniejszenie hałasu w środowisku w związku z używanymi środkami transportu, organizacją ruchu i działalnością produkcyjną lub usługową, wydając w miarę potrzeby odpowiednie nakaazy lub zakazy,
- 3) nakładają w miarę potrzeby na jednostki organizacyjne i osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą obowiązki w zakresie prowadzenia pomiarów natężenia hałasu przenikającego do środowiska,
- 4) wprowadzają ograniczenie w używaniu urządzeń nagłośniających i innych urządzeń wywołujących hałas na terenach zabudowy mieszkaniowej oraz na terenach służących celom wypoczynku, rozrywki, jak: kąpieliska, plaże, tereny spacerowe, sportowo-rekreacyjne i inne podobne,
- 5) tworzą inne warunki przestrzegania wymagań ochrony środowiska przed hałasem.

§ 10. Terenowe organy administracji państwowej w wydawanych na podstawie prawa budowlanego decyzjach w sprawie ustalenia miejsca i warunków realizacji inwestycji budowlanych, w sprawach zatwierdzania planów realizacyjnych oraz w pozwoleniach na budowę uwzględniają wymagania ochrony środowiska przed hałasem.

§ 11. 1. Wibracjami w rozumieniu rozporządzenia są drgania przenoszące się w podłożu gruntowym oraz w obiektach budowlanych przez ich konstrukcję, powodujące mechaniczne oddziaływanie na ludzi i środowisko.

2. Ochrona przed wibracjami polega na ochronie środowiska i człowieka przed mechanicznym oddziaływaniem drgań, o których mowa w ust. 1.

3. Jednostki organizacyjne i osoby fizyczne, korzystające z maszyn lub urządzeń, mogących powodować wibracje, są obowiązane stosować odpowiednio środki techniczne eliminujące lub ograniczające wibracje.

4. Do środowiska nie mogą przenikać wibracje o natężeniu oddziałującym ujemnie zwłaszcza na zdrowie ludzi oraz na otaczające obiekty budowlane. Wielkość tego natężenia określi polska norma, a do czasu jej wydania — w miarę potrzeby — terenowy organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego na podstawie opinii rzeczoznawcy. Koszt opinii ponosi jednostka organizacyjna lub osoba fizyczna, o której mowa w ust. 3.

5. Obiekty budowlane wznoszone w zasięgu oddziaływania źródeł wibracji powinny mieć rozwiązania eliminujące to oddziaływanie.

§ 12. Organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej wykonują w zakresie niezbędnym dla ochrony zdrowia i życia ludzi pomiary natężenia hałasu, a w miarę potrzeby również wibracji.

§ 13. Metody przeprowadzania pomiarów hałasu i wibracji określają polskie normy, a do czasu ich wydania metody te określa Minister Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska w porozumieniu z Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej.

§ 14. Zasady kontroli przestrzegania wymagań ochrony środowiska przed hałasem i wibracjami na terenach służących celom obrony kraju oraz bezpieczeństwa wewnętrznego określają Ministrowie Obrony Narodowej oraz Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrami Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska oraz Zdrowia i Opieki Społecznej.

§ 15. 1. Terenowy organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego może wyrazić zgodę na odstępstwo na czas oznaczony od wartości dopuszczalnego natężenia hałasu, określonego w załączniku do rozporządzenia, na terenie zabudowanym lub zagospodarowanym przed dniem wejścia w życie rozporządzenia. Odstępstwo nie może powodować pogorszenia stanu środowiska na danym terenie.

2. Organ określony w ust. 1 po upływie okresu obowiązywania odstępstwa podejmuje działania zmierzające do zapewnienia natężenia hałasu w środowisku, nie przekraczającego wartości określonych w załączniku do rozporządzenia, a w razie potrzeby ustala w drodze decyzji dla jednostek organizacyjnych i osób fizycznych dopuszczalne natężenie hałasu przenikającego do środowiska.

§ 16. W odniesieniu do terenów, na których w dniu wejścia w życie rozporządzenia hałas przekracza dopuszczalne natężenie, terenowy organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego opracuje program przedsięwzięć oraz podejmie odpowiednie działania zmierzające do obniżenia hałasu występującego w środowisku co najmniej do dopuszczalnego natężenia.

§ 17. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Pińkowski

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 września 1980 r. (poz. 90).

DOPUSZCZALNE NATEŻENIE HAŁASU W ŚRODOWISKU

Lp.	Rodzaj terenu	Równoważny poziom dźwięku*)		Maksymalny krótkotrwały poziom dźwięku
		od godz. 6 ⁰⁰ do 22 ⁰⁰	od godz. 22 ⁰⁰ do 6 ⁰⁰	
1	2	3	4	5
1	a) Obszary ochrony uzdrowiskowej b) Obszary chronionego krajobrazu c) Parki krajobrazowe d) Obszary o walorach wypoczynkowych i krajobrazowych objęte ochroną w trybie art. 41 ustawy o ochronie i kształtowaniu środowiska e) Obszary dzielnic i obiektów zabytkowych	40 dB (A)	30 dB (A)	65 dB (A)
2	a) Tereny otaczające sanatoria i szpitale b) Podmiejskie osiedla mieszkaniowe c) Podmiejskie tereny wypoczynkowe	45 dB (A)	35 dB (A)	70 dB (A)
3	a) Tereny zabudowy mieszkaniowej z niewielką liczbą sklepów i placówek usługowych, położone w pobliżu ulic o natężeniu ruchu do 1000 pojazdów na godzinę	50 dB (A)	40 dB (A)	75 dB (A)

1	2	3	4	5
	b) Tereny zamieszkania zbiorowego i opieki społecznej c) Tereny placówek naukowych, naukowo-badawczych i innych o podobnym charakterze d) Tereny zabudowy związanej ze stałym lub wielogodzinnym pobytem dzieci i młodzieży	50 dB (A)	40 dB (A)	75 dB (A)
4	a) Tereny zabudowy mieszkaniowej z niewielką liczbą sklepów i placówek usługowych, położone w pobliżu ulic o natężeniu ruchu do 2000 pojazdów na godzinę b) Parki w miastach, ogrody działkowe c) Tereny rekreacyjno-sportowe	55 dB (A)	45 dB (A)	80 dB (A)
5	Centralne części miast z zabudową mieszaną (mieszkaniową, handlową, usługową, biurową itp.) lub z ulicami o natężeniu ruchu ponad 2000 pojazdów na godzinę	60 dB (A)	50 dB (A)	85 dB (A)

*) Równoważny poziom dźwięku stanowi średnią wartość poziomu dźwięku w czasie obserwacji, obliczoną na podstawie wyników pomiarów w sposób określony polskimi normami.